

MAASVLAKTE 1993

pinhole en digitale fotografie

De in de jaren '60 ten behoeve van de Rotterdamse haven aangelegde kust-uitbreiding ten zuiden van de mond van de Nieuwe Waterweg 'de Maasvlakte' is in de collectie van het Natuurmuseum Rotterdam ruim vertegenwoordigd als vindplaats van fossiele zoogdierresten, zwerfstenen, schelpen en andere zeedieren. In de expositie MAASVLAKTE 1993 staan niet die naturalia centraal, maar is het gebied zelf onderwerp. In een serie zwart-wit panoramafoto's die aaneengeschakeld zijn tot langgerekte friezen toont Marga Rotteveel (Hoorn, 29 april 1966) de weidse leegte van de Maasvlakte. Een effect dat versterkt wordt door een laag camera-standpunt en de bijzondere opname-techniek volgens het principe van de camera obscura, een optisch curiosum daterend uit de Renaissance, tegenwoordig bekend als 'pinhole fotografie'.

Marga Rotteveel bouwde hiervoor een speciale camera waarbij via een speldeprik-gat (pinhole) in de ene wand een beeld geprojecteerd op een film in de achterwand die een afmeting heeft van

100 x 20 centimeter. Zo ontstaat een papieren negatief ter grootte van de achterwand. De opnametijd kan uren vergen waardoor bijvoorbeeld bewegingen van wind en water zichtbaar kunnen worden in één beeld.

De serie panoramafoto's wordt getoond in samenhang met losse kleurenfoto's van voorwerpen die de fotografe in de omgeving vond in de tijd dat de camera open stond: een roestige bout, een vuile handschoen, verdroogde zeesterren, een stukje krab. Voorwerpen die een duidelijke relatie met de Maasvlakte hebben, maar op de pinhole foto's in de vlakte verdwijnen. In tegenstelling tot de pinhole foto's zijn de detailfoto's met de meest geavanceerde techniek tot stand gekomen: met scanner en computer. Door de digitalisering is het materiële karakter van de voorwerpen versterkt.

MAASVLAKTE 1993 wordt georganiseerd in het kader van Photo International Rotterdam en is nog in het museum te zien tot en met 6 november 1994.